

sygn. akt. V K 1351/16

PR 1 Ds (...).2016

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie w V Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Rafał Pawliczak

Protokolant: Patrycja Zielińska

przy udziale prokuratora Grzegorza Pietrachowskiego

po rozpoznaniu w dniach 16.03.2017r., 13.04.2017r., 16.05.2017r., 6.06.2017r., 4.07.2017r., 5.09.2017r., 3.10.2017r., 31.10.2017 r. sprawy **P. W. (1)**

syna S. i L.

urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 23 kwietnia 2016 roku, w S., w sklepie monopolowym przy Al. (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 7 sztuk łańcuszków wraz z zawieszkami na łączną sumę strat 2.900 złotych poprzez zerwanie ich z szyi pokrzywdzonej B. W. oraz usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia 2 sztuk złotych łańcuszków wraz z zawieszkami o wartości 550 złotych z szyi B. W., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na konieczność ucieczki z miejsca zdarzenia

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zbiegu z art. 13 § 1 kk w związku z art. 278 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk

I. uznaje oskarżonego P. W. (1) za winnego popełnienia zarzuczonego mu przestępstwa i za jego popełnienie, na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk, wymierza mu karę roku pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 46 § 1 kk nakłada na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę kwoty 2900 (dwóch tysięcy dziewięciuset) zł na rzecz B. W.,

III. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej kary zalicza okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania oskarżonego w sprawie od dnia 14 czerwca 2016 r. godz. 17:30 do dnia 22 czerwca 2016 r. godz. 14:35,

IV. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym, na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. , Nr 49 poz. 223 ze zm.), opłatę w kwocie 180 (stu osiemdziesięciu) zł.

sygn. akt V K 1351/16

## UZASADNIENIE

W dniu 23 kwietnia 2016 r. B. W. znajdowała się w sklepie przy ul. (...) w S.. Na jej szyi było zapiętych 9 łańcuszków o łącznej wartości 3450 zł. W czasie, w którym oczekiwała w kolejce do sklepu wszedł P. W. (1), który zerwał z jej szyi łańcuszki. Zabrał 7 z nich o wartości 2900 zł. Pozostałe dwa wpadły w odzież B. W..

dowód:

zeznania B. W. k. 5-6, 45-46, 70,73, 80-82, 337-340

zeznania A. W. k. 358-359

protokół oględzin k.9-10. 24-26

portret pamięciowy k. 29-30

dane logowania k. 179

płyta z zapisem obrazu k. 28

P. W. (1) ma 36 lat. Pracuje w Niemczech, zarabia ok. 2600 euro miesięcznie. Był czterokrotnie karany, w tym trzy razy za czyny przeciwko mieniu. Jego osobowość jest nieprawidłowa, występuje w niej przewaga cech dyssocjalnych.

dowód: opinia biegłych psychiatrów k. 166-169

oświadczenie k. 335

inf. K. k. 284-286

P. W. (1) w toku postępowania składał niekonsekwentne oświadczenia co do tego, czy przyznaje się do popełnienia zarzuconego mu czynu. Nie przyznając się równie niekonsekwentnie wyjaśniał co do tego, gdzie znajdował się i co robił w czasie zdarzenia.

Niekonsekwentne wyjaśnienia oskarżonego są oczywiście nie wystarczające do stwierdzenia, że popełnił zarzucony mu czyn. Uzasadniają jedynie przyjęcie podejrzenia, że tak mogło być. Jednak przyznanie się przez oskarżonego w toku jednego z przesłuchań pozwala przyjąć, że popełnienie zarzuconego mu czynu jest wysoce prawdopodobne.

Sąd uzyskał natomiast pewność co do sprawstwa oskarżonego po przeprowadzeniu postępowania dowodowego.

Oceniając zeznania B. W. należało w pierwszym rzędzie zauważyć, że brak jest okoliczności, które mogłyby wskazywać, że świadek celowo, fałszywie obciąża oskarżonego. Jest on obcy dla niej, a między nimi nie miał miejsca żaden konflikt. Linia obrony oskarżonego zaprezentowana na rozprawie skupiała się na wykazaniu, że pokrzywdzona pomyliła się co do rozpoznania sprawcy. W ocenie Sądu takie twierdzenie jest jednak pozbawione mocnej podstawy. Należy zwrócić uwagę, że B. W. widziała twarz napastnika i dobrze ją zapamiętała bowiem potrafiła przedstawić jej szczegóły rysownikowi. Podnoszenie, że w toku postępowania wskazywała na inny kolor oczu niż ma oskarżony jest chybione dla oceny trafności rozpoznania. Warto byłoby aby podnoszący ten zarzut zastanowił się, czy potrafi podać kolor oczu obcej dla niego osoby, z którą spotkał się przez krótki czas. B. W. w toku pierwszego przesłuchania podała, że napastnik miał czarną bluzę. Zapoznanie się z zapisem monitoringu prowadzi do ustalenia, że ubrany był w szarą bluzę. Pomyłka pokrzywdzonej została przez nią sprostowana, a jej wytłumaczenie jest przekonujące. Niewątpliwie miał na to wpływ stres wywołany zdarzeniem i przesłuchaniem.

O tym, że pokrzywdzona dobrze zapamiętała przebieg zdarzenia i napastnika świadczą również zeznania jej córki A. W., której opowiedziała o zdarzeniu bezpośrednio po nim.

Zeznania G. K., P. W. (2), P. P. i R. S. nie sprzeciwiają się przyjęciu, że oskarżony popełnił zarzucony mu czyn. Wskazują bowiem przede wszystkim na to, co oskarżony robił w godzinach wieczornych, po zdarzeniu. Okoliczność wynikająca z ich zeznań, że oskarżony w dniu zdarzenia przebywał w sklepie (...) nie ma istotnego znaczenia dla sprawy skoro z zeznań świadków nie wynika, że przebywał w nim w czasie zdarzenia.

Co więcej z informacji O. Polska wynika, że numer telefonu, którym posługiwał się oskarżony tj. (...) logował się 10 minut po zdarzeniu przy ul. (...) w S., a zatem w odległości jedynie kilkuset metrów od miejsca zdarzenia.

Analiza przedstawionych dowodów pozwala zatem na przyjęcie, że bezpośredni dowód wskazujący na sprawstwa oskarżonego tj. zeznania B. W. został uprawdopodobniony innymi dowodami, w tym przyznaniem się oskarżonego i dowodami, które wskazują na niewiarygodność jego wyjaśnień. Jednocześnie brak jest dowodów, które uwiarygodniałyby wyjaśnienia oskarżonego.

W tym stanie rzeczy Sąd ustalił, że oskarżony w dniu 23 kwietnia 2016 roku, w S., w sklepie monopolowym przy Al. (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 7 sztuk łańcuszków wraz z zawieszkami na łączną sumę strat 2.900 złotych poprzez zerwanie ich z szyi pokrzywdzonej B. W. oraz usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia 2 sztuk złotych łańcuszków wraz z zawieszkami o wartości 550 złotych z szyi B. W., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na konieczność ucieczki z miejsca zdarzenia

Takim zachowaniem oskarżony dopuścił się kradzieży i usiłował dokonać kradzieży łańcuszków, które wpadły w odzież pokrzywdzonej. Jego czyn wyczerpuje znamiona czynu zabronionego z art. 278 § 1 kk w zbiegu z art. 13 § 1 kk w związku z art. 278 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk zagrożonego karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd jako okoliczność obciążającą uwzględnił sposób działania oskarżonego, w miejscu publicznym, naruszenie nietykalności pokrzywdzonej, wartość mienia. Za wymierzeniem surowej kary przemawia również sposób życia oskarżonego. Oskarżony był wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu. Oskarżony kolejny raz okazał, że nie potrafi żyć w zgodzie z porządkiem prawnym.

Kierując się powyższymi względami Sąd za właściwą karę uznał karę roku pozbawienia wolności,

W ocenie Sądu tak ukształtowana kara doprowadzi być może wreszcie do wpojenia oskarżonemu podstawowych norm społecznych, takich jak konieczność przestrzegania porządku prawnego. Powinna być czynnikiem odstrasającym oskarżonego oraz ewentualnych naśladowców jego zachowania od popełniania podobnych czynów. Pozwoli na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, przekona o nieuchronności kary za popełnione przestępstwo, sprawiedliwej reakcji sądów oraz umocni pożądaną w społeczeństwie postawę poszanowania prawa.

Na poczet wymierzonej kary zaliczono okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania oskarżonego w sprawie.

Mając na uwadze, że pokrzywdzona nie odzyskała zabranych przedmiotów Sąd uznał za zasadne zobowiązanie oskarżonego do zapłaty na jej rzecz ich równowartości.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie przepisów wskazanych w wyroku nie znajdując podstaw do innego rozstrzygnięcia.